

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II nr. 3779

4 PAGINI - 20 BANI

Duminică 9 iulie 1961

DIN VIAȚA ȘI MUNCA TINERETULUI

Cu pasiunea anilor tineri

Anii de școală elementară trecuseră repede și iată că, aproape fără să bage de seamă, Ioana Verdeș intrase în rândul tinerilor din sat, mergind împreună cu ei la muncă în gospodăria colectivă, la "cîntec" și joc, seara, la cîmînal cultural.

Munca într-una din brigăzile de cîmp, și tovarășii ei de echipă, brigadierul, o știau ca pe o fată harnică, pricepută la treabă și mei ales foarte înimosă. Pujini erau însă aceia care știau că Ioana avea o mare dorință: să devină crescătoare de păsări.

Despre pasiunea aceasta a Ioanei Verdeș a aflat și secretarul organizației de bază U.T.M. din gospodărie. Iată de ce, atunci cînd, mîrîndu-se la 12.000 numărul de păsări pe care avea să le crească gospodăria anul acesta și vindu-se necesitatea unor noi crescătoare de păsări, acesta a propus ca una dintre ele să fie Ioana.

Tinerii au discutat în adunarea generală a organizației U.T.M. propunerea și s-au convins că e hotărît să muncesc la păsări.

A fost trimisă apoi de către conducerea gospodăriei colective

pentru 10 zile să învețe mai bine tainele acestei meserii frumoase la gospodăria agricolă de stat „Costache Burchi” și să-l-o din nou la gospodăria colectivă. Împreună cu alții făcuse un lăut în primărie astăzi primăvara 2.000 de puși. Bucuria că visul ei se împlinise a ajutat-o să treacă peste greutățile inerente începutului. A citit mereu, i-a întrebat pe cei din jurul ei, care aveau mai multă experiență, atunci cînd avea ceva nelămurit, le-a cerut ajutorul. A aplicat cu strictețe toate normele științifice de hrănirea puilor și rezultatele n-au întârziat să se arate. Pășările îngrijite de Ioana Verdeș au crescut mari și frumoase, aducînd odată cu valorificarea lor, mijloc de lei venit gospodăriei colective.

Ioana Verdeș, fata din Cumpăna, raionul Negru Vodă, modestă și cu ochii albi de vii, nu are decît șaisprezece sau șaptesprezece ani. Dar ea este mîndră că acești ani, cei mai frumoși, nu trec fără rost: ei sînt dăruji înfloririi gospodăriei colective.

PETRE GHELMEZ

El lucrează cu dragoste, cu pricepere; satisfacția muncii îl se citește pe fața lui (Nicolae Coboc, montajor la întreprinderea „Electrobanatul” Timișoara). Foto: V. CONSTATINESCU

Cartea— un prieten bun

În fiecare zi, zece de muncitori tineri și vîrstnici vin la biblioteca clubului muncitoresc din Petroșeni să imprumute cărți. În scopul atragerii unui număr cât mai mare de cititori colectivul de muncă al bibliotecii clubului organizează interesante acțiuni cum ar fi seri literare, recenzii, consultații individuale. Deosebit de interesante și apreciate de cititori au fost expozițiile cu temă organizate la bibliotecă. Aceste expoziții ajută pe tinerii în alegerea cărților și în înțelegerea operelor citite.

Ca urmare a muncii desfășurate de colectivul bibliotecii, numărul cititorilor a crescut la 740, majoritatea tineri, care au citit de la începutul acestui an și pînă în prezent 5.700 volume. Printre cei mai pasionați cititori se numără și Ioan Străuș, Enache Nicolae, Sever Marin, Tiberiu Kreis — muncitori la Uzinele de reparări de utilaj minier din Petroșeni, Benea Simion, muncitor la prepararea de carbune din Petria și mulți alții.

I. CHIRAS tipograf

În pauza de prînz, un cîntec, o glumă și munca merge mai cu spor. (În campania de seceriș printre colectivii din comuna Băbiciu, raionul Caracal). Foto: AGERPRES

Exceptional!
Iolanda Balas a sărit 1,90 m
(Amănunte în pag. a 3-a)

Situația lucrărilor de recoltare în regiunile Banat, București, Dobrogea și Oltenia, secerișul orzului se apropie de sfîrșit, iar recoltarea grîului a fost executată în proporție de 53-67 la sută. Gospodăriile agricole de stat din regiunea Banat, care au strîns recolta de grîu de pe aproape 80 la sută din suprafața cultivată, sînt fruntase pe țară în desfășurarea acestor lucrări.

Ministerul Agriculturii apreciază că, în ultima săptămîină, în majoritatea regiunilor făcîndu-se condițiile bune pentru efectuarea lucrărilor agricole de vară au fost mai bine folosite. În regiunile din sud și sud-vestul țării ritmul secerișului la grîu a fost intensificat îndeosebi în gospodăriile agricole de stat. Astfel, în regiunile Banat, București, Dobrogea și Oltenia, secerișul orzului se apropie de sfîrșit, iar recoltarea grîului a fost executată în proporție de 53-67 la sută.

În întreaga țară continuă intens recoltarea cerealelor păioase. Din datele Ministerului Agriculturii rezultă că pînă la 6 iulie grîul a fost secerat de pe 38 la sută din suprafața cultivată, iar orzul în proporție de 69 la sută. Pînă la aceeași dată grîul secerat a fost treierat în proporție de 35 la sută, iar orzul de 65 la sută.

ÎN DRUMETIE

Sugestii pentru o temă de compunere : Frumoasă ești patria mea

Creta începu să alege pe tablă. Liniștea cuprinsă de neuită, elevii urmăreau fiecare literă pe care o scria profesora, încercînd să ghicescă, fie și cu o clipă mai devreme titlul compunerii ce urma să li se dea. „Frumoasă ești patria mea” murmurară ei.

Și penițele începură să alunce grăbite pe folie imaculată ale caietelor. Retrînd emoțiile unei călătorii de neuită, elevii așteptau pe hîrtie impresiile, rămase proaspete, ale excursiei prin țară, la început de vacanță. Trec prin șirurile de bănci. Imi aplec privirea asupra unui caiet și citeșe indiscret: „Am pornit cu mașinile din orașul nostru în zorii primei dimineți din luna iulie. Se vestea o zi minunată. Toți cei 70 de elevi care formam grupul excursiștilor, eram deosebit de veseli. Excursia ni se citea pe chipuri. În sfîrșit excursia vădită a început. Cîtecele noastre răsunau pretutindeni prin satele pe care le străbăteam în drum spre orașul Abrud. Aici aveam să facem primul popas...”

Frumos început, mi-am zis. Și i-am lăsat pe elevii Nagy Zoltan, să-și continue firul gândurilor sale. Mă îndrept către un alt elev, pe nume Varga Arpad, despre care auzisem că încheiasse anul școlar cu medii de 10 la toate materiile. Am reușit să-i citeșe citeva fraze de pe pagina la care ajunsese: „În minunata stațiune balneoclimaterică de la Herculane ne-am întîlnit și am stat de vorbă cu o mulțime de mineri, oțelari, țărani și alți oameni ai muncii: romîni, maghiari și de alte naționalități, care veniseră din toate colțurile țării pentru

a-și petrece concediul de odihnă și a-și întări sănătatea... Ne-au întîmpinat cu bucurie, ca pe proprii lor copii și ne-au povestit despre viața lor nouă, despre munca lor... fîrșe și despre concediul de odihnă. Ce mult își iubesc oamenii aceștia meseria! Așa vom iubi și noi meseria pe care ne-o vom alege...”

Nota 10 va fi și de data aceasta ta, dragă Arpad, mi-am zis în gînd, și m-am îndreptat către alt elev. „Cît de frumoasă este patria noastră...”

stră, scria, ajunsă la jumătatea lucrării, eleva Steklia Eva. Revăd mereu în fața ochilor minunata priveliște a cîmpurilor Olteniei, a fabricilor și blocurilor de locuințe noi din Craiova. Revăd încîntătoare priveliște care se deschide pe Valea Jiului, între Bumbesti și Livezeni, revăd munții înalți, stîncosi și totuși împăduși, pe care Jiul cu răbdarea lui milenară i-a împărțit în două. Dar peisajul acesta a crescut în splendoare fiindcă muncitorii tineri din patria noastră au răspuns cu entuziasm și eroism la chemarea partidului, venind să construiască drumul de fier care trece pe aici”.

Profesoara îmi șopti: — Și ea e o elevă cu note numai de 9 și 10.

Elevul Pap Ioan se apropie de încheierea lucrării: „Siderurgiiști hunedoreni ne-au primit cu multă bucurie. Ne-au arătat cum se fabrică oțelul și fonta, îndemîndu-ne să vizităm și noi să devenim siderurgiiști de na-dejde. Combinatul „Gheorghe Gheorghiu-Dej” ni s-a părut un adevărat vulcan clocoțitor și ziua și noaptea.

Iar orașul nou, așezat pe dealul din apropiere, în care trăiesc siderurgiiști cu familiile lor, ni s-a părut o cetate din basme răsărită peste noapte. Eram în cea de a șaptea zi de excursie prin țară. Sosise timpul să ne întorcem. Și mașinile au pornit să gonească spre orașul nostru. Dar noi am rămas multă vreme cu privirea întoarsă spre coșurile și coloanele de fum care se înălțau din Hunedoara spre nord...”

LAL ROMULUS (Continuare în pag. a 3-a)

Prin marile noastre orașe

I-am întîlnit în sălile adînc grăitoare ale Muzeului Brukenhal din Sibiu. Dar puteam să-i gășesc în alte multe locuri din orașul acela, sau din toată țara.

Era 24 de tineri, proaspeji absolvenți ai Școlii tehnice de mașini, secția mecanică, din orașul de mine al oțelului — Galați. Se aflau pe parcursul unui itinerariu instructiv, care cuprîndea importante puncte de interes industrial și cultural de pe harta patriei.

Lăsaseră în urmă (sau, mai propriu, luaseră cu ei, în structura intimă a sufletului fiecăruia) imaginea mîstășă a Bucureștilui, cu marile sale fortărețe industriale, cu Muzeul de istorie a partidului, cu expozițiile și luminoasa lui arhitectură și, alături de aceasta, cealaltă imagine a frațelui mai mic, Brașovul, cu puternica sa industrie, cu minunatele lui împrejurări: Tara Birsei, Poiana etc.

Călăuzii de fostul lor profesor, înaltul inginer Radu Băchescu — familiarizat cu itinerariul acesta încă din anii de studenție — cei 24 de tineri au împlinit armonios dragostea pentru natura patriei cu vizitarea unor importante obiective industriale. Preludind tinerii absolvenți sînt numai ochi și urechi. Programul bogat al călătoriei este marșat să le dea o imagine vie a prezentului socialist al patriei.

Despre cele văzute acum, fiecare va vorbi tovarășilor lui de muncă în uzinele unde-și va începe în curînd activitatea, ca maistrul. După București, Brașov și Sibiu îi cheamă în zare noi orașe, noi uriași ai industriei, noi centre ale culturii, ca o adevărată constelație a socialismului cu stele de prima mărime: Hunedoara, Arad,

Jurnal de călătorie

Am în față un jurnal de drumetie, unul din zecele de jurnale care vorbesc în imagini vii despre excursiile pe itinerarii mai scurte sau mai lungi, făcute de elevii ploieșteni. În filele lui sînt notate impresiile din excursia efectuată de 40 de elevi frunziși la învățătura din clasele VII—XI de la Școala medie nr. 1 „I. L. Caragiale”.

Pornind din Ploiești grupul de tineri excursiștii s-a îndreptat spre Buzău, apoi spre R. Săral, Focșani, a străbătut Valea Sireului, pînă la Adjud, de acolo pe Valea Trotușului spre Onești și Tg. Ocna. Drumul a continuat spre Comănești, a traversat pasul Chițmeș-Palanca pînă la Miercurea Ciuc, Tuș-

neș, Sf. Gheorghe, după care a urmat Brașovul și intrarea în Ploiești pe Valea Prahovei. Ca într-un film, jurnalul de drumetie ne descrie în amănunt tot ceea ce au înțeles în drum tinerii excursiștii, lăle pe prima fiilă o însemnare laconică: „De la seceră la combină”. Explicația deși simplă poartă în ea un adevăr de necontestat. În drumul lor de la Ploiești și pînă la Măreștii elevii au înțeles lanurile aurii de grîu și orz ale colectivităților. Acolo unde grîul a dat în copri, combina la lucru de zor, minutele cu pricepere de tinerii combinari. Cuvintele „de la seceră la combină” inserate în jurnal, explică grija deosebită a

partidului și guvernului nostru pentru dezvoltarea și mecanizarea agriculturii la nivelul celor mai înalte cuceriri tehnice. Un scurt popas a avut loc la Măreștii. Continuîndu-și drumul pe Valea Trotușului, elevii au înțeles o regiune industrială nouă, creație a regimului nostru democratic-popular. Bornezi, Onești, Tg. Ocna, Comănești, regiunea petroliferă a Moldovei — iată numele cîteva din numeroasele obiective care vorbesc de ridicarea economică impetuoașă a acestei regiuni.

N. PUU (Continuare în pag. a 3-a)

O treabă foarte serioasă... pregătirea unidiei. Foto: C. VICTOR

Omul cu știința

Cînd a plecat la examenul de stat, l-au însoțit urdile de bine ale colectivităților. — După ce termină, să te întorci la noi — i-au spus oamenii, care-l îndrăgiseră pe tînărul absolvent al facultății de agricultură și zootehnie venit în practică la gospodăria lor.

După terminarea examenului de stat, utemistul Ștefan Toader s-a întors la G.A.C. „Gh. Doja” din comuna Funtulea, raionul Lehtiu, ca inginer zootehnist. Știa că nu va fi ușor, dar se bizuie pe sprijinul organizației de partid, al conducerei gospodăriei, al tuturor colectivităților, care-l ajutaseră și în perioada cînd era stagiar să se descurce în multiplele probleme ale activității de inginer zootehnist.

Și-a început munca din plin. În primul rînd trebuia să-l convingă pe îngrijitorii de animale — marea lor rezonanță fete și băieți tineri, recomandați de organizația de bază U.T.M. să lucreze aici — că una din căile principale în sporirea producției o constituie respectarea programului de grajd. Împreună cu brigadierul zootehnist a întocmit acest program care a fost afișat la locul de producție. La început, amănunțit înțeles prea bine de ce trebuie ca în fiecare zi furajarea, mulsul, adăpatul etc. să se facă la aceleași ore și nici de ce e necesar ca vacile să primească rații diferențiate în funcție de producția pe care o dădă.

— Păi, cu al Alexandrei Ilie, că are de toate rasete. Sînapoi, dacă-i vorba să încercăm, să pornim cu acelea care dau o producție mai slabă. — Și de atunci, zile în șir toți îngrijitorii de la ferma de vaci au urmărit cu deosebită atenție și interes această experiență.

La început li s-a dat tutușor înțeles din tot ceea ce rație de furaje. Alexandra și-a notat însă într-un carnet, după sfatul inginerului, producția de lapte a fiecărei vaci; unele au dat mai mult, altele mai puțin. La citava vreme, au fost mîrșite rațiile furajare însă de data aceasta proporțional cu producția pe care o adevăra fiecare vacă. Astfel a continuat experiența pînă cînd s-a ajuns să se stabilească rații furajare potrivite pentru fiecare vacă. Producția creștea simțitor. De pildă, dacă la început de la întregul lot de vaci îngrijite de utemista Alexandra Ilie se obțineau numai 600 litri lapte lu-

nar, se ajunse în luna următoare (în timpul experienței) ca de la același lot să se obțină în numai 15 zile 800 litri lapte. Pornind de la aceste exemple, inginerul a discutat pe îndelete cu ceilalți îngrijitori despre furajarea rațională a animalelor, despre îngrijirea lor, despre curățenia în grajduri. De altfel, lui i-a fost încercîntată de către organizația de bază U.T.M. sarcina de a se ocupa permanent de ridicarea calificării celor 13 utemști îngrijitori de animale. Utemistul Ștefan Toader își îndeplinește această sarcină fără să precupețască nici un efort. A procurat, cu ajutorul organelor agricole de resort, filme documentare cu privire la creșterea animalelor, filme care sînt prezentate la cinematograful sătesc. Cu sprijinul conducerei gospodăriei a

DARIA CUBETA (Continuare în pag. a 3-a)

Citiți

- pagina a 2-a
- UNDE MERGEM SĂ ÎNVĂȚAM
- în pag. a IV-a
- Tineretea unui festival.
- Zgîrie-norii și cocioabele din Dakar. • Curs practic de democrație americană.
- Cu secretarul general al U.G.E.M.A. despre: • Lupta eroică a generației tinere a Algeriei
- Importanța Forumului Mondial al Tineretului.

În tabăra pionierască de vară „Artek”

Zgirie-norii și cocioabele din Dakar

După Bateria, capitala patriei a-rahidelor — Gambia, care apare din întâmplare celului nocturn asemenea unei mici pete luminoase. Dakar-ul ni s-a înfățișat drept un oraș uriaș. Din cer se vedea o lungă limbă de foc, conturată de o linie continuă, neagră a oceanului. A-tunci când avionul s-a apropiat, mi s-a părut că văd o mare de flăcări galbene și roșii — au întinpat prietene de pe pământ, relatând despre viața capitalei senegaleze.

Seara țiriu însă, când am ajuns în oraș, el mi s-a înfățișat mai degrabă întunecat, posomorât. Peste vitrinele magazinelor de pe elegantul bulevard William Ponty au fost lăsate obloanele metalice. Pe străzile din centru se ridicau uriașe câteva clădiri întinse, uniforme, cu mai multe etaje. În depărtare apăreau și dispăreau siluetele tracțiilor, rari la această oră țirzie. Orașul dormea somnul greu al unui om obosit.

Ziua a fost frumoasă, însoțită de vântul de dimineață sufla răcoros de la ocean. Prin geamul hotelului, în care locuim se auzau discuțiile trecătoare, o învâlmășală de glasuri purtate în diferite limbi ale mulțimii animate.

Umbră Europei asupra Dakarlui

Ani de-a rândul Dakarul a fost centrul fostei federații a Africii occidentale franceze și aceasta și-a imprimat amprenta asupra orașului. Aici există mai mulți europeni decât în orice alt oraș din Africa occidentală. Din Mauritania vecină sosesc aici mauri — nomazi, care trăiesc în grupuri mici în acest oraș străin și care se disting imediat în mulțime prin îmbrăcămintea lor lungă de culoare albastră sau albă și turbanele negre.

Prin strada Vincent am ieșit pe bulevardul Ponty, un fel de Champs Elysée al Dakarlui. Arbori cu coroane mari aruncau o umbră deasă. În fața meselor numeroaselor cafele, așteptate direct pe trotuar, stăteau soldați aflați în permisie, veniți de la baza militară franceză din Dakar. Funcționari francezi care s-au decis să ia o pauză de la muncă, citeau un pahar cu bere, studenți africani din universitatea din oraș. În vitrinele numeroaselor magazine mici se aflau mărfuri pe care le poți vedea în orice oraș provincial francez.

Plaza Independenței era înmădă de soare. În fața clădirii Ministerului Afacerilor Externe, construită în stilul colonial caracteristic, stăteau poliștiți în vestoane negre. Spre stînga se ridică o uriașă clădire cenușie, ocupată

Publicăm extrase din însemnările despre Senegal ale lui V. B. Iordanski, corespondent al „Komsomolskii Pravda” în Africa.

de companii comerciale și magazine. În colțul format de bulevardul William Ponty și Piața Independenței, se înalță masivă clădirea Băncii Africii Occidentale.

Tocmai aici, în Piața Independenței, mi-am dat seama în mod deosebit de clar în ce măsură în acest oraș a fost și a rămas puternică influența Franței. Ce trăsături africane există în aceste clădiri construite în stil european? Oare senegalezii au dat străzilor și piețelor numele cucuriturilor lor sau numele unor miniștri uitați în însăși Franța, ai unor guverne care au căzut de mult?

În aceeași zi am vizitat muzeul Institutului Francez din Africa Neagră, situat în apropierea clădirii ultramoderniste a Adunării Naționale a Senegalului. În acest muzeu s-a strins una dintre cele mai bogate colecții din lume de artă aplicată și plastică africană. Aici se poate vedea o colecție unică de greutăți împodobite cu ornamente minunate, folosite de populația baula pentru cântărea nispului aurifer, măști ale tribului dagon de pe podișul Bandiagara, renumite prin expresivitatea lor. Într-una din săli așezată la parter este expusă o colecție extrem de interesantă de sculpturi în lemn

Atunci când cinești din întreaga lume vor să caracterizeze festivalul cinematografic de la Moscova, care se inaugurează astăzi în mod festiv, ei folosesc foarte des cuvintele „tinerete”. Bine cunoscutul critic francez Leon Moussignac spune că tineretea festivalului din capitala Uniunii Sovietice înseamnă energie, tendință spre frumos și, mai presus de orice, dorință de pace.

Și într-adevăr, festivalul nu este tineră numai prin vîrstă sa. Să nu uităm că ceremonia inaugurării de astăzi se va desfășura în Palatul Sporturilor, construit cu forțele comsomolștilor din Moscova. Primul film pe care îl vor vedea oaspeții și delegații la festival va fi consacrat unui tînr; cetățean al Uniunii Sovietice, a cărui inimă a bătut liniștită în toate cele 108 minute în care înima omenirii întregi bătea emoționată. Filmul despre zborul în Cosmos al lui Iuri Gagarin, intitulat „Primul zbor spre stele”, este un minunat dar al documentaristilor sovietici făcut spectatorilor și oaspeților festivalului.

Noul cinematograf „Rossia”, unde de mine vor începe lucrările juriului festivalului a fost construit de numeroase brigăzi de tineret care poartă înaltul titlu de brigăzi

ale muncii comuniste. 2500 de spectatori vor lua loc în fiecare după amiază și în fiecare seară în fotoliile comode ale acestei săli care are un ecran lat de 35 de metri și înălțime de 14 metri. 120 de difuzoare și câștii în care se va face traducerea sincronă a filmelor în mai multe limbi vor asigura condiții perfecte pentru spectatori.

Tineri sînt și numeroasele state din Africa care vor lua parte pentru prima oară

TINERETEȚA UNUI FESTIVAL

la un festival cinematografic internațional. Republica Dahomey va prezenta un scurt metraj despre viața pescărilor din golful Porto-Novo. Republica Mali va prezenta două documentare consacrate luptei poporului pentru libertate.

Foarte multe filme sînt realizate de tineret. Și unul dintre exemplele cele mai pregnante este filmul nostru „Setea” așteptat cu mult interes. Regizorul Mircea Drăgan, scenaristul Titus Popovici, actrița Flavia Bureș

— față doar câteva nume de tineri oameni de artă din lista realizatorilor acestui film. Printre cele 33 filme artistice care intră în concurs la Festivalul de la Moscova vor fi prezentate și filme închinăte tineretului. Filmul „Cer senin”, realizat de cunoscutul regizor sovietic Grigori Ciuhraț, ne face să uităm că despre viața unui tînr oșier sovietic, interpretat magistral de actorul Evgheni Urbanski pe care vi-l recomandăm

de filmele „Comunistul” și „Balada soldatului”. Despre soarta tinerilor generații din țările capitaliste vorbește filmul norvegian „Pradă bogată”. Desigur că aceste câteva rînduri nu pot cuprinde întreaga varietate și bogăție a filmelor ce vor fi prezentate. În cadrul conciliilor viitoare voi continua să dau unele amănunte legate de subiect, de interpretarea și de măiestria actoricească a filmelor prezentate juriului festivalului de la Moscova).

La biroul de presă, care s-a organizat în incinta Hotelului „Moscova”, veți numeroși ziariști veniți din toate colțurile lumii pentru a transmite cititorilor, ascultătorilor și telespectatorilor impresii de la acest Forum al cinematografiei mondiale. Unul dintre ei, un italian, a făcut cu mult umor o remarcă:

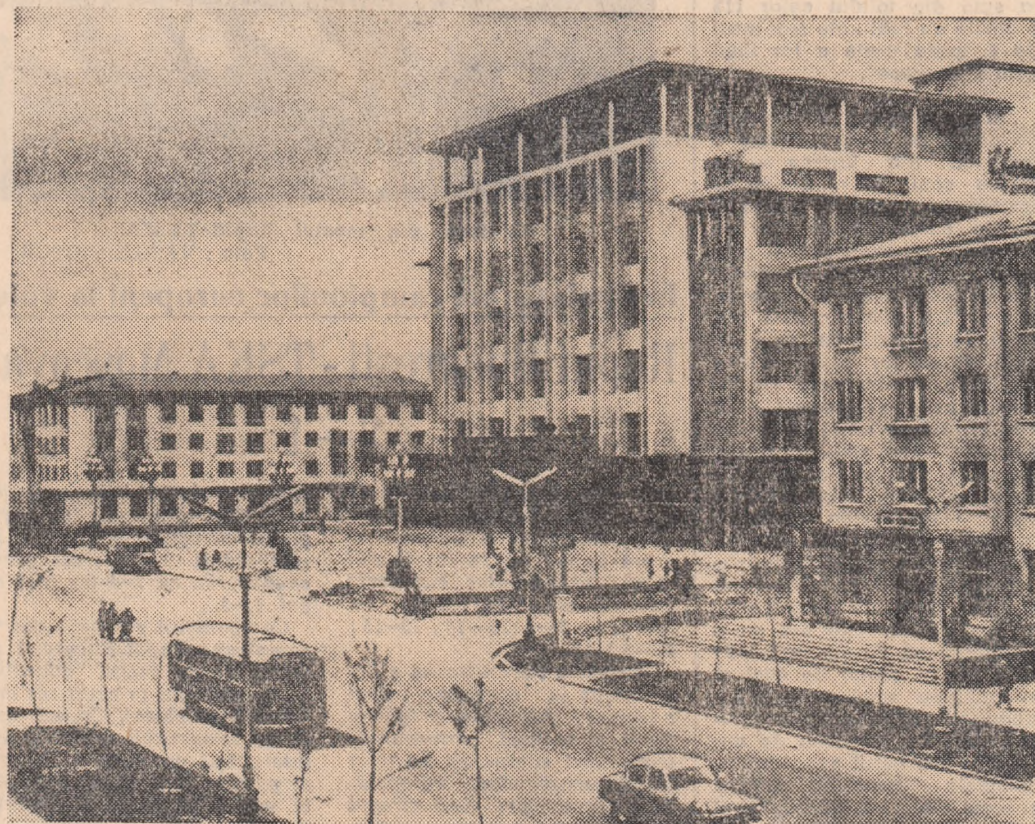
— Da, aici la Moscova e un festival serios. Cej ce vor să scrie cronici „cinematografice” despre toate și baluri nu au ce face aici. Prin-planul nu îl constituie cancanurile... ca la Cannes.

Da, festivalul de la Moscova este un festival al tineretului și nu numai prin vîrstă participantilor. El are toate atribuțiile tineretului pe care le-a subliniat alți de bine Leon Moussignac. Deviza festivalului cinematografic care imprimă caracterul acestei întâlniri artistice include și ea, pe lângă ideea umanismului în arta cinematografică, minunata idee care a însoțit festivalurile mondiale ale tineretului și studenților: „Pentru pace și prietenie între popoare”.

Să urăm din toată inima succes acestui festival cinematografic.

AL. STARK

Moscova, 8 iulie 1961.

Ulan Bator, capitala R. P. Mongole devine tot mai frumoasă. În fotografie: noi blocuri de locuințe dintr-un cartier al orașului

Cu secretarul general al U. G. E. M. A. despre:

- Lupta eroică a generației tinere a Algeriei
- Importanța Forumului Mondial al Tineretului

7în liniștea ce lăcesă în noaptea holului hotelului „Ambasador” sîm de vorbă cu MOKHTAR BAUABDALLAH, secretarul general al U.G.E.M.A. (Uniunea generală a studenților musulmanilor algerieni). Un fiu al Algeriei eroice ne evocă lupta generației sale tinere și a încercărilor sîu popor pentru libertate.

— Nimeni și nimic nu va putea înfrîși lupta dreaptă a poporului algerian — ne spune el. În această luptă studențimea algeriană este prezentă. Organizația noastră s-a născut în plin război de eliberare națională. Tocmai de aceea obiectivele ei sînt definite de însuși momentul nașterii. Sintem o organizație revoluționară ce luptă pentru eliberarea Algeriei, pentru independență națională.

Interlocutorul nostru se referă la stadiul actual al problemei algeriene.

— Este binecunoscută desfășurarea tratativelor de la Evian și întreaga opinie publică a putut să-și dea seama de intențiile cercurilor colonialiste franceze. Aceste cercuri doresc să impună Algeriei o independență formală, o variantă de neocolonialism. În privința acesteia poporul nostru

nu poate face concesii. Colonialiștii au mers pînă la amenințarea cu împărțirea teritorială a Algeriei. Amenințarea aceasta scoase la iveală în mod pregnant intențiile reale ale Franței — păstrarea dominației colonialiste asupra pămîntului algerian și a bogățiilor sale, ocuparea unor importante poziții strategice pe litoral și a bazelor de experimentare nucleară din Sahara. Riposta poporului algerian o cunoașteți cu toții. La 5 iulie, el a demonstrat odată mai mult hotărîrea de a merge pînă la capăt în lupta pentru obținerea adevăratei independențe, împotriva oricărei tentative de atentat la integritatea teritorială a țării. Poporul algerian a dovedit — în ciuda cruntelor represii — sprijinul din plin pe care-l acordă guvernului provizoriu al Republicii Algeria. Studenții algerieni, tineretul și întregul nostru popor luptă convins fiind că dreapta lor cauză va birui.

Te solicităm oaspetelui nostru părerea în legătură cu posibilitățile de dezvoltare a colaborării organizațiilor de tineret de pretutindeni pe platforma luptei pentru pace.

— Organizația noastră — ne spune secretarul general al U.G.E.M.A. — are drept unul

din principiile sale fundamentale lupta pentru apărarea păcii și pentru dezvoltarea colaborării tineretului lumii. Tocmai de aceea sintem prezenți la toate sau la aproape toate manifestările importante ale generației tinere ce slujesc cauza păcii. În privința acesteia acordăm o însemnată deosebită apropiere Forumului Mondial al Tineretului de la Moscova pe care-l considerăm drept o ocazie în plus de a promova ideea cooperării între tinerii de pe toate continentele. Această manifestare este de o mare importanță deoarece va permite confruntarea largă a diferitelor opinii și nu va putea să aibă alt rezultat decât o apropiere între tinerii, o mai bună înțelegere reciprocă. Organizația noastră participă în mod direct la activitatea Secretariatului Permanent al Forumului ca reprezentant al Confederației studenților din Maghreb. La Forum se vor prezenta multe rapoarte, vor avea

loc discuții însușite, se va desfășura un schimb de vederi ce în mod precis va contribui la înălțarea multor idei preconcepționale și la întărirea relațiilor prietenești între tinerii și organizațiile lor. În ceea ce ne privește sintem hotărîți să ne aducem modesta contribuție la succesul Forumului. Oaspetele algerian a înțeles, în încheiere, să-și exprime convingerea că legăturile dintre tineretul român și cel algerian se vor dezvolta neîntrerupt.

— Vreau să mulțumesc din inimă tineretului român care alături de întregul popor român acordă sprijin tineretului nostru în lupta sa pentru libertate. Înșiși prezența studenților algerieni în țara voastră este o dovadă a acestui sprijin pe care tineretul și poporul român nu îl precupețesc niciodată. Sînt convins că relațiile noastre prietenești vor cunoaște o dezvoltare continuă.

EUGENIU OBERA

EM. RUCĂR

Aspect de la o demonstrație a tineretului japonez împotriva bazelor militare americane. Pe pancartă se poate citi: „Pace în Marea Japoniei”.

Vacanță studentească în variantă americană

A venit vacanța universitară. La Moscova, Universitatea Petru cel Mare și-a închis porțile după primul an de rodnică activitate. La examene s-au prezentat aproape 600 de studenți din 64 de țări ale lumii. 80 la sută dintre ei au luat calificative de „bine” și „foarte bine”. Ce fac acum în vacanță tinerii veniți din țările Africii, Asiei, Americii Latine? Unii dintre ei pleacă acasă, pentru a se întâlni cu cei dragi. Alții au fost invitați de organizațiile sovietice de tineret să-și petreacă lunile de odihnă în mijlocul colhoznicilor din Ucraina, să cucerască împreună cu alpinștii încercați piscurile neumbulate din munții Pamir, să instaleze corturile taberei studentești pe malul Amurului sau să se bucure din plin de razele fierbinții ale soarelui pe malul Mării Negre. Cît de multe posibilități, cîte distracții plăcute nu stau la dispoziția acestor tineri care cunosc astfel înima largă, deschisă și primitoare a minunatului popor sovietic.

A venit vacanța universitară și pentru studenții din țările africane care urmează cursurile institutelor de învățămînt superior din Statele Unite ale Americii. Pentru ei, „vacanța” este un cuvînt simbolic. Au muncit în timpul lunilor de școală, trebuie să muncască și în cele rezervate odihnei. Despre situația acestor studenți, ziarul american „New York Times” a publicat de curînd următoarea scrisoare primită din partea unuia dintre ei din New York: „Am avut ocazia să constat dificultățile pe care le întîmpină studenții africani după încheierea anului școlar. Am cunoscut un tînr din Kenya care a locuit în casa noastră timp de o săptămînă după terminarea cursurilor într-un colegiu din vestul țării. El a venit la New York pentru a căuta de lucru pe timpul verii. Tînrul a nimerit la noi prin intermediul unui prieten, dar înțelegerea a fost provizorie, așa că a plecat.

De curînd — scrie în continuare autorul scrisorii — am vizitat locuința unde s-a instalat acest tînr. Proprietarul găzduiește 6-8 studenți africani într-o singură cameră. Fiecare student plătește cîte 8 dolari pe săptămînă și astfel proprietarul cîștigă pentru o singură cameră 192-256 dolari pe lună, pînîndu-le la dispoziție minimum de confort. Probabil, asta este tot ce pot găsi mai bun studenții africani în New York. De altfel, nici nu mă mir, deoarece am citit că și delegații africani la O.N.U. le este greu să găsească o locuință corespunzătoare. Am aflat că proprietarul casei adresase scrisori fiercărui dintre acești studenți în care le-a promis numai locuință ci și o slujbă. În realitate ei nu au nimic de lucru și mulți studenți fie că sînt someri, fie că muncesc pentru un salariu de mizerie”.

Aceasta este după cum se vede „vacanța” studenților africani din S.U.A. Dar anul acesta ei au motive suplimentare de îngrijorare. După cum a scris ziarul „New York Herald Tribune” consiliile universităților situate în statele din sudul S.U.A. au descoperit subit că studenții africani nu au „capacitatea” și „nivelul de cunoștințe” necesare pentru a putea urma cursurile acestor facultăți. În consecință, consiliile acestor universități au hotărît să ceară autorităților de la Washington mutarea studenților africani în altă parte. Unde? Asta nu mai înțelegem. Cerearea pare extrem de simpatetică. Lucrul acesta este recunoscut de altfel și de ziarul new-yorkez care nu ascunde că studenții africani sînt obiectul discriminării „actuale practice” în statele din sudul S.U.A. Deci, nu este vorba de „lipsă de cunoștințe” ci pur și simplu de o încercare mascată din partea angajatorilor rasiști americani de a se desotorosi de studenții de culoare.

Nu există nici o îndoială că studenții africani vor folosi așa zisa „vacanță” pe care o au pentru a medita la America așa cum le-a fost prezentată în prospectele frumose colorate ale Agenției de informații a S.U.A. și la America așa cum au cunoscut-o din propria lor experiență. Și nu este greu de bănuț concluzia la care vor ajunge...

I. RETEGAN

Populația din Palme Mon-techiario (Italia de sud) își duce existența într-o adîncă mizerie. La o anchetă făcută de un tînr medic asupra a 600 de familii care numără 3.404 membri, s-a ajuns la următorul rezultat: 90 la sută din aceste familii nu au apă în casă, 85 la sută nu au WC, și 50 la sută nu au bucatărie. Laolaltă cu cele 3.404 persoane trăiesc 5.085 animale.

Fotografia de mai sus înfățișează „locuința” unei familii în care oamenii trăiesc laolaltă cu animalele.

(După „NUOVA GENERAZIONE”)

„Nu s-a mai văzut ceva asemănător de 30 de ani”

MAREA DEMONSTRATIE A POPULATIEI DIN CIUDAD TRUJILLO IMPOTRIVA DICTATURII

Deponate de a confirma declarațiile trimise de ancheta trimisă de Organizația Statelor Americane în Republica Dominicană în legătură cu liniștea care ar domni aici situația politică din această țară devine pe zi ce trece tot mai încordată. După cum anunță agențiile de presă, la 7 iulie,

la Ciudad Trujillo a avut loc o mare demonstrație a populației, sub lozincile: „Jos dictatura”, „Tirania la zid”, „Afară cu Trujillo”.

Manifestanții s-au intrunit în parcul orașului și s-au îndreptat spre clădirea postului de radio. În fața palatului guvernamental ei au fost împinși de poliție, care a des-

chis focul încercând să-l împărtășe. Mille de demonstranți au înaintat, totuși, spre clădirea postului de radio care a fost incendiat.

„DEMONSTRATIA POLITICA, RELATEAZA AGENTIA ASSOCIATED PRESS. A UIMIT DEOARECE NU S-A MAI VAZUT CEVA ASEMĂNATOR DE 30 DE ANI”.

Congresul tineretului comunist din Australia

La Sydney a avut loc Congresul Ligii de tineret „Eureka”, care grupează în rîndurile sale tineretul comunist din Australia.

Anul acesta Congresul național al ligii a coincis cu cea de-a 20-a aniversare a constituției acestei organizații. Delegații la congres au acordat principala atenție problemelor luptei tineretului australian pentru pace, democrație, pentru ridicarea nivelului de trai, pentru socialism.